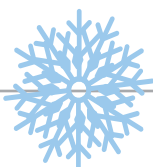

دی

در یک نگاه

■ زهرا نظام‌الدینی

- ۴ دی: تولد حضرت عیسی (ع)
- ۵ دی: سالروز زلزلهٔ بم، روز ایمنی در برابر زلزله
- ۹ دی: روز بصیرت و میثاق امت با ولایت
- ۱۱ دی: آغاز سال نو میلادی
- ۱۳ دی: شهادت سردار قاسم سلیمانی، روز جهانی مقاومت
- ۱۶ دی: شهادت حضرت زهرا(س)
- ۲۰ دی: شهادت میرزا تقی خان امیرکبیر و روز توسعهٔ ملی

■ شانزدهم دی‌ماه؛ شهادت حضرت زهرا(س)

سوم جمادی‌الثانی سال یازدهم هجری، بر دل جهان داغ بانویی نشست که قرآن او را «خیر کثیر» می‌نامید.

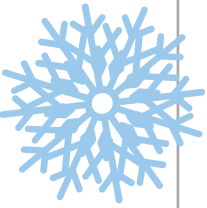
در آن هنگام که سیاهی جهل و تعصب سرزمین عربستان را در بر گرفته بود، آن زمان که داشتن دختر شرمی بزرگ بر پیشانی پدر بود، آن روز که وجود پربرکت دختر سیاهی شب قلمداد می‌شد و جایگاهی جز قبر و سرنوشتی جز زنده‌به‌گورشدن در انتظارش نبود، خانهٔ پیامبر(ص) به وجود دختری روشن شد که پدرش او را به سینه می‌چسباند و در گوشش زمزمه می‌کرد: «پدر به فدای تو باد!»

زهرا(س) در این جهان رسالتی بزرگ به همراه داشت؛ رسالتی که از لحظات نخستین تولد بر دوش‌های ظریف این کودک نهاده شد و او تا پایان عمر کوتاهش به زیبایی آن را بر دوش کشید.

زندگی بانوی دو عالم، زهرا(س) مرضیه، از هر نظر الگویی برای تمام بشریت است.

کودکی که پایه‌پای پدر گام می‌نهد و داغ فراق مادر را به دوش

که به عنوان امانت از جانب خدا به او سپرده شده‌اند. رفتاری که همگی نشان‌دهندهٔ اکرام شخصیت، محبت و عدالت است. مکتب این بانوی گرامی فقط کلاس درسی برای والدین و معلمانی نیست، بلکه در جبهه‌های جنگ نیز چهره‌هایی می‌بینیم که در مقابل زهرا(س) دو زانوی ادب بر زمین نهاده‌اند و موفقیتشان را مرهون نگاه ایشان می‌دانند.

■ حاج قاسم سلیمانی؛ شاگرد راستین مکتب تربیتی حضرت زهرا(س)

بی‌مناسبت نیست در این میان بادی کنیم از سردار شهید قاسم سلیمانی که در سیزدهم همین ماه به شهادت رسید. حاج قاسم ارادت عجیبی به حضرت صدیقۀ طاهره (س) داشت. از جملات این شهید عزیز است: «هر وقت در سختی‌های جنگ، فشارها بر ما حادث می‌شد، وقتی که به صورت بسیار مضطرب، هیچ کار از ما بر نمی‌آمد، پناهگاهی جز زهرا (س) نداشتیم. در شب والفجر ۸ وقتی چشممان به آب‌های پرطوفان و ترسناک اروند افتاد و

ترسیدیم و لرزیدیم، آنجا هیچ پناهگاهی و هیچ نامی آشنا تر از نام زهرا (س) نداشتیم. او را در کنار اروند صدا زدیم. در تلاؤوی اشک‌های غریبانه و مظلومانهٔ بسیجیان سیمای سفید او را جست‌وجو کردیم و اروند را با «یازهرا (س)» به کنترل در آوردیم. وقتی شب کربلای ۴ شد، آن وقتی که دشمن آتش مسلسل‌ها و خمپاره‌ها و توپ‌های خودش را در ساحل باز کرد و جوهای کوچکی از خون به سمت اروند سرازیر شد، آن وقت هم تدابیر از کار افتاده بود و نامی جز نام زهرا (س) بر زبان جاری نمی‌شد... من محبت مادری او را در هور دیدم، در وسط میدان مین دیدم...»
روحش شاد و راهش پر رهرو باد!

■ بیستم دی ماه؛ شهادت امیرکبیر و روز توسعه ملی

میرزا محمدتقی خان فراهانی، مشهور به امیرکبیر، اولین صدراعظم ناصرالدین شاه بود که در مدت ۳۹ ماه صدارت خویش تحولات چشمگیری ایجاد کرد؛ تحولاتی که نخستین گام‌های توسعه را برای ایران رقم می‌زد و از این رو بیستم دی که توأمان تولد و وفات اوست، به پیشنهاد جمعی از اندیشه‌ورزان حوزهٔ توسعه، به عنوان «روز ملی توسعه» نام‌گذاری شده است.

تلاش برای سامان‌دادن به وضع پریشان و درهم‌ریختهٔ مالی کشور، ایجاد اقتصادی سالم و مستقل، اصلاح امور شهری و نظامی و تلاش برای نشر دانش و فرهنگ، از مهم‌ترین اقدامات امیرکبیر به شمار می‌آیند.

تأسیس دارالفنون به‌عنوان اولین دانشگاه مدرن در ایران، از جمله تلاش‌های این مرد بزرگ برای ورود به دنیای مدرن و علوم جدید است.

شاید بتوان بزرگ‌ترین اقدام اصلاحی امیر را ایجاد دارالفنون دانست که نشان از دغدغهٔ وی بر امر آموزش و آگاهی‌بخشیدن دارد و بی‌تردید نقش آن در آموزش‌های نوین ایران انکارناپذیر است.

می‌کشید تا بدانجا که به «ام‌آبها» مفتخر شد، شایستهٔ آن است که اسوهٔ مهربانی در جهان باشد.

بانوی جوانی که در شب عروسی لباس خود را به فقیر می‌بخشد، بهترین الگوی ایثار و بخشش در دنیاست.

شیرزنی که در پشت میدان‌های نبرد به درمان و پرستاری از مجروحان می‌پردازد، حضور در اجتماع را به زنان ما می‌آموزاند.

بانوی شجاعی که با جان از عقیده‌اش دفاع می‌کند، برای همیشه بزرگ‌ترین الگوی شجاعان عالم خواهد بود.

گاه بر سر سجاده چون عارفی بزرگ دیده می‌شود و گاه هم‌سفرهٔ فضا است و کارهای خانه را قسمت می‌کند.

اما یکی از زیباترین وجوه شخصیتی حضرت زهرا(س) وجههٔ تربیتی ایشان است که در رفتار با فرزندانشان به چشم می‌خورد و بی‌شک بهترین الگو برای تمام کسانی است که در عرصهٔ تعلیم و تربیت گام برمی‌دارند.
لبی از دریا تر می‌کنیم:

۱. استفاده از القاب زیبا برای فرزندان

فاطمه زهرا(س) رفتاری بسیار محبت‌آمیز با فرزندان داشت و این محبت را نه تنها در عمل که با کلام نیز نشان می‌داد و با بیان الفاظ زیبا عزت‌نفس را به کودکانش القا می‌کرد؛ به‌طور مثال در حدیث کسا می‌خوانیم که ایشان فرزندان را با کلماتی چون «نور چشمم» یا «میوهٔ دلم» خطاب می‌کند.

۲. تربیت حین بازی

نقل است که حضرت زهرا(س) فرزندان خود را به بازی و مسابقه تشویق می‌کرد و در حین بازی، ضمن اینکه روح کودکان را از احساسات پاک مادری سیراب می‌کرد، به تعلیم آن‌ها نیز می‌پرداخت.

از آن جمله است زمانی که امام حسن(ع) را که کودکی کوچک بود، بالا و پایین می‌انداخت و برایش این اشعار را زمزمه می‌کرد:

أشبهه أبایک یا حسن / فاخلع عن الحق رَسَن
واعبد إلهها دامنن / و لا توال ذالْإلْحَن

(ای حسن، مانند پدرت علی باش و ریسمان از گردن حق بردار. خدای احسان‌کننده را پرستش کن و با کینه‌توزان دوستی مکن.)

۳. تکریم فرزندان با دادن حس مسئولیت

آوردده‌اند که حضرت زهرا(س) فرزندش امام حسن(ع) را به مسجد می‌فرستاد و در هنگام بازگشت، از او می‌خواست سخنان پیامبر(ص) را برای مادر بازگو کند.

بدین ترتیب، کودک خردسال، خود را موظف می‌دانست به کلمات پیامبر(ص) دقت کند تا بعد از بازگشت به خانه به‌درستی آن‌ها را نقل کند؛ کودک مانند خطیبی بزرگ روی متکالی می‌نشست و سخنرانی می‌کرد و مادر با تمام وجود به او گوش می‌داد.

آنچه بیان شد، نمونهٔ کوچکی از رفتار مربی با فرزندان است